

Regională
Hunedoara-Deva

ANUL VI
SERIA II
NUMĂRUL 1044

ALBINA

JOI 28 XII 1967
8 PAG. 25 BANI

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

TRĂIASCĂ
REPUBLICA
SOCIALISTĂ
ROMÂNIA

Revista „ALBINA“ urează cititorilor,
corespondenților și colaboratorilor săi

la mulți ani!

**URARE
PENTRU
1968**

Binecuvîntat să fie anul care vine
Cu zile însorite și ploaie roditoare ;
Pe cimpuri și-n laboratoare și-n uzine
Să freamete o viață-nfloritoare
Și anii de curînd trecuți să-și prelungească
În anul nou puterea creatoare, —
A țării propășire să sporească
În ploi de-argint și filfiri de soare.

Tu, muncitor cu verbul și cu dalta,
Oricit de grea ți-ar fi efortarea și unealta
Voința să ți-o împletești cu alta
Și-n munca ta de fiecare zi să stăruie :
Belșugul țării e belșugul fiecărui.

Binecuvîntate fie vechile unelte
Cu care ați scormonit îmbogățind pămîntul
De veacuri înfrății cu ploile și vîntul
Tăind păduri și mări, însămînțind ogoare,
Nepăsători de viscol, de-a cuptorului dogoare.
Unelte de demult cu fel de fel de rosturi
Ce-mbătrînesc și zac uitate-n adăposturi.

Binecuvîntate fie darurile noi
Ce le-ați primit într-ajutor în marea luptă
Mereu reincepută luptă, neîntreruptă
În pretutindenarul, pașnicul război :
Mașini, batoze și combine și tractoare
Și macarale-nalte și escavatoare,
Menite să înfrunte împotrivirea firii
Tot ce e stavilă în calea propășirii.

Slăvite-n vecl să fie brațele vinjoase,
Oțel incolăcit pe tinerele oase,
Puternicele brațe care ani de-a rîndul
Pe zmeul-paraleu, Pămîntul, doborîndu-l,
L-au pus în slujba muritorului stăpîn
Copil și paznic al ogorului bătrîn.

Acum, pămînt și om, din trîntă dreaptă
Sărbătorindu-și împăcarea înțeleaptă
Călătoresc pe țărîmul care n-o să-i mintă,
Încrezători, vislînd mereu, cu ochii țîntă,
Călăuziți de degete arătătoare
Spre zarea ne-ncepută a lumii viitoare.

VICTOR EFTIMIU

INDUSTRIA CONSTRUCȚIILOR DE MAȘINI

Realizări și perspective

de ing.
VIRGIL ACTARIAN
adjunct al ministrului
Industriei Construcțiilor de
Mașini

Ca ramură hotărâtoare a economiei, industria construcțiilor de mașini, care furnizează mașini și unelte de muncă pentru toate sectoarele economiei naționale — determinând astfel nivelul progresului tehnic și al creșterii for-

țelor de producție — a stat pe primul plan al preocupărilor partidului și guvernului nostru în procesul industrializării socialiste a țării.

În anul de vîrf al producției României antebelice, 1938, această industrie era alcătuită, în general, din întreprinderi slab dezvoltate tehnic, concentrate în câteva localități. Ponderea sa în producția industrială era aproape neglijabilă reprezentînd împreună cu prelucrarea metalelor doar 10,2 la sută.

În cei douăzeci de ani de existență a Republicii, a avut loc un proces de comasare a întreprinderilor, de concentrare, profilare, specializare și cooperare în producție, care se continuă și în prezent pe baza unor criterii superioare de exigență, creîndu-se unități industriale rentabile, care pot folosi din plin avantajele oferite de tehnica modernă.

Pentru a satisface cerințele multilaterale impuse de ritmul înalt și susținut al dezvoltării economiei naționale, partidul și statul nostru, acordînd întreaga atenție construcției de mașini, i-au pus la dispoziție, an de an, tot mai multe mijloace tehnice și materiale. Au fost construite zeci de întreprinderi și secții noi, au fost reconstruite și dotate cu tehnică modernă cele existente. Printre unitățile construite în această perioadă se numără Fabrica de mașini unelte și agregate, uzina Electronica, Uzina de mașini electrice, Întreprinderea de piese radio și semiconductoare, Întreprinderea „Automatică” din București, uzinele „Electroputere” și altele. De asemenea, au fost create subramuri noi,

țara noastră dispunînd astăzi de o industrie constructoare de mașini, din ce în ce mai dezvoltată și capabilă să asigure în bună parte mijloacele tehnice de care are nevoie economia națională, livrînd în același timp și o serie de produse la export.

O imagine grăitoare a progresului înregistrat este dată de faptul că, în anul 1965, întreprinderile Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini au realizat în numai două săptămîni o producție egală cu aceea a întregii ramuri din anul 1938, ponderea în producția globală industrială fiind de 28,4 la sută.

Succese însemnate, pe linia dotării tehnice a economiei naționale, s-au obținut în special în anii șesenalului și în primii doi ani ai actualului cincinal. Astfel, au fost asimilate un mare număr de mașini-unelte pentru prelucrarea metalelor, noi instalații de foraj pentru sonde de țitei și gaze pînă la 7000 m adîncime, tractoare de 65 și 130 CP, autotramioane de 3 și 5 tone, tipuri noi de autoutilitare și autobuze, locomotive diesel electrice de 2100 CP, vagoane de călători de mare viteză, cargouri de 1600, 3500 și 4500 tdw, remorhere maritime de 1000—1100 CP, vase fluviale de pasageri etc.

O atenție deosebită s-a acordat mecanizării lucrărilor agricole. În acest scop, agricultura a fost dotată cu utilaje noi de productivitate ridicată, cum sînt: combina de recoltat porumb, semănătoare de plante prășitoare, mașina de împrăștiat îngrășăminte chimice prin centrifugare ș.a. Au fost fabricate în

serie instalații complexe de pregătît furaje combinate, furaje verzi, de uscat și calibrat boabe de porumb, precum și o serie de utilaje pentru mecanizarea lucrărilor zootehnice. Ținînd seama de cerințele apărute în dezvoltarea culturilor agricole, s-a pus în fabricație gama de tractoare de 65 CP, în mai multe variante, pe roți și pe șenile.

Ramurii construcției de mașini îi revin în continuare, ca sarcini majore, diversificarea producției, ridicarea continuă a calității, realizarea de instalații complexe, asimilarea în fabricația curentă a unor noi produse necesare economiei. Producția globală a ramurii va fi în anul 1970 de 5,53 ori mai mare decît în anul 1959, iar productivitatea muncii de 2,76 ori. Ritmul mediu anual de creștere a producției acestei ramuri va fi în cincinal de 14,6 la sută, ceea ce va face posibil ca în 1970 să se obțină o producție dublă comparativ cu 1965.

În vederea realizării la un înalt nivel științific și tehnic al acestor obiective s-a trecut la crearea bazelor de cercetare și proiectare. Numai în anul 1966, au fost înființate încă opt institute pentru: mașini-unelte și agregate, utilaj petrolier, utilaj chimic și rafinării, mașini de transportat și ridicat, construcții navale, autovehicule și tractoare, echipamente energetice, cercetări electronice și un centru pentru cazane, iar în anul 1967, a luat ființă Institutul de cercetare și proiectare pentru echipamente termoelectrice și cel pentru utilaje electronice de calcul.

Cercetările care se efectuează au ca scop introducerea procedeelor tehnologice avan-

sate, utilizarea materialelor noi, elaborarea și experimentarea soluțiilor moderne de acționare, extinderea electronicii, asimilarea mașinilor-unelte automate cu comandă numerică și secvențială etc.

Creșterea volumului și complexității sarcinilor, sporirea exigenței față de calitatea produselor, realizarea unei activități economice eficiente, fac necesară în etapa actuală, ridicarea pe o treaptă superioară a conducerii și planificării economiei naționale.

Demonstrînd încă o dată preocuparea partidului pentru perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, pentru stimularea și fructificarea mai intensă a inițiativelor constructive a celor ce muncesc — corespunzător cerințelor noii etape de dezvoltare —, Conferința Națională a Partidului, din decembrie a.c., a adoptat noi Directive care cuprind măsuri menite să ducă la sporirea rolului factorilor economico-financiarilor în întreaga economie. Prin prevederile consemnate, Directivele evidențiază spiritul creator propriu activității partidului nostru, capacitatea sa de a înțelege noile necesități care apar în viața economică și socială a țării.

Măsurile aprobate de Conferința Națională a P.C.R., cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale constituie pentru toți lucrătorii din industria construcțiilor de mașini un puternic imbold pentru o activitate susținută, pentru a-și spori contribuția la creșterea avuției naționale, la ridicarea bunăstării popoului nostru.

ÎN ANII LUMINOȘI

In slujba progresului

de ing. **NICOLAE
ARMENCOIU**
secretar general în Ministerul
Energiei Electrice

Progresul tehnic în toate sectoarele economiei naționale și ridicarea continuă a nivelului de trai al populației de la orașe și sate sînt condiționate, într-o largă măsură, de dezvoltarea bazei energetice a țării, de creșterea consumului general de energie și mai ales a celui de energie electrică.

Considerînd potențialul energetic ca o parte constitutivă deosebit de importantă a patrimoniului național, Partidul Comunist Român a stabilit cu claritate, încă de la Conferința Națională din octombrie 1945, sarcina dezvoltării energeticii și electricității țării ca punct de plecare pentru întreaga operă de industrializare și ridicare economică a României.

De la o putere instalată în centrale electrice, care totaliza în anul 1950 numai 740 MW (un MW = un milion de wați) și care era dispersată în peste

600 de centrale mici și uzate, se va ajunge la începutul anului 1968 la o putere instalată de peste 5 600 MW, din care circa 4 800 MW în centrale termoelectrice și 800 MW în centrale hidroelectrice. Numai în anii 1966 și 1967 creșterea puterii instalate este de circa 2 400 MW, ceea ce reprezintă 60 la sută din întreaga putere prevăzută în Directivele Congresului al IX-lea al P.C.R. a se instala în perioada cincinalului 1966—1970.

În ceea ce privește producția de energie electrică, Republica Socialistă România se află printre țările cu cel mai ridicat ritm de dezvoltare pe plan mondial, creșterea producției de energie electrică după 1950 corespunzînd în medie unei dublări în 5 ani. Acest ritm de dezvoltare a fost deosebit de ridicat în ultimii ani, înregistrîndu-se o creștere a producției de 24 la sută în 1965, de 21 la sută în 1966 și preliminarîndu-se o creștere de circa 20 la sută în anul 1967. Dezvoltarea rapidă a industriei energiei electrice se reflectă, de asemenea, în evoluția producției anuale pe locuitor, care de la circa 130 kWh în 1950, adică de 3,2 ori mai mică decît media mondială, ajunge la circa 1 280 kWh în anul 1967, depășind nivelul mediu din lume.

În domeniul centralelor termoelectrice realizate în țara noastră este caracteristică instalarea de agregate cu puteri unitare din ce în ce mai mari și parametri înalți ai aburului, ceea ce are ca urmare obținerea unor randamente ridicate în producerea de energie electrică și deci o reducere apreciabilă a consumului specific de combustibil. Astfel, în ultimii ani au fost instalate în centralele termoelectrice grupuri cu puteri unitare de 100, 150 și 200 MW, iar în 1967 a fost racordat la sistemul energetic național cel mai mare agregat energetic din țara noastră la C.E.T. Craiova, cu o putere instalată de 315 MW, care va fi urmat la scurt interval tot la această centrală

de o a doua unitate identică. O singură turbină de această putere, care se numără actualmente printre cele mai puternice agregate din Europa continentală, va produce anual aceeași cantitate de energie ca aceea produsă de toate centralele electrice din țară în anul 1950 și numai cu aproximativ jumătate din consumul lor de combustibil. Realizarea unei puteri instalate concentrate de asemenea proporții necesită lucrări de mare anvergură nu numai în sectorul energiei electrice, ci și în industria minieră și în transporturi. Astfel, centrala Craiova, cu o putere instalată de aproape 1 000 MW, va consuma, începînd din 1968, 500—600 vagoane de lignit pe zi.

La reducerea consumului specific de combustibil a contribuit și introducerea pe scară largă a termoficării industriale și urbane, care îmbină economia de combustibil realizată prin producerea combinată a energiei electrice și a căldurii, cu siguranța și comoditatea alimentării centralizate cu căldură a consumatorilor. În domeniul termoficării care s-a dezvoltat în România practic numai în anii construcției socialiste, s-au obținut realizări importante care ridică țara noastră la nivelul țărilor cu tradiție în acest domeniu. În centralele noastre de termoficare se instalează în prezent agregate de termoficare cu puteri unitare de 100 MW și parametri echivalenți cu ai centralelor moderne de condensare, precum și cazane de apă fierbinte de vîrf de 100 Gcal/h.

În viitorul apropiat se prevede să înceapă construcția primelor centrale nucleare în țara noastră, expresia celor mai noi cuceriri în domeniul producerii energiei electrice și termice, care ridică un număr important de probleme tehnice noi.

Un obiectiv important în opera de electricificare a țării îl constituie valorificarea potențialului hidroenergetic. După amenajarea completă a secto-

riului mijlociu și inferior al râului Bistrița, care cuprinde marea centrală de la Bicaz și cele 12 centrale în aval de aceasta, totalizînd o putere instalată de 453 MW, a fost realizată și a intrat în funcțiune în anul 1966 centrala Gh. Gheorghiu-Dej de pe Argeș, cu o putere instalată de 220 MW. În aval de această centrală este prevăzută amenajarea, în continuare, a râului Argeș în zona Pitești, cuprînzînd realizarea a 14 centrale cu o putere totală de 175 MW și o producție anuală de circa 350 milioane kWh, din care pînă în anul 1970 se va realiza amenajarea sectorului pînă la Curtea de Argeș. Pe acest sector sînt prevăzute 4 centrale cu o putere totală de 60 MW, din care primele două, Oiești și Albești, au fost prevăzute să fie puse în funcțiune în acest an.

Printre obiectivele hidroenergetice ale țării noastre care sînt în construcție, atrag în mod deosebit atenția prin amploarea lor, amenajarea Dunării la Porțile de Fier și centrala hidroelectrică Lotru, care se înscriu printre marile amenajări hidroenergetice pe plan mondial.

Concomitent cu instalațiile de producere a energiei electrice, a fost dezvoltată o puternică rețea de înaltă tensiune, realizîndu-se sistemul electroenergetic național unic, prin care în prezent sînt interconectate practic toate centralele electrice din țara noastră. Rețeaua de transport care cuprindea acum douăzeci de ani o singură linie de 110 kV de 127 km, a atins la finele anului 1966 peste 1 600 km de linii de 400 și 220 kV și circa 5 600 km de linii de 110 kV.

Electricizarea rurală, complet neglijată în trecut, a luat în anii regimului democrat-popular un puternic avînt. Numărul satelor electrificate a crescut de la 850 în 1950, la circa 9 500 în 1967, ritm care va permite ca în anii 1972—1973 toate localitățile României să fie alimentate din sistemul energetic național.

Pentru asigurarea dezvoltării economice în viitor, Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român a prevăzut ca electricificarea să se desfășoare în continuare într-un ritm mai intens decît ansamblul industriei astfel ca în 1975, în concordanță cu dezvoltarea economiei naționale, producția anuală de energie electrică să ajungă la 55—60 miliarde kWh, iar distribuția de căldură prin termoficare la 40—50 milioane Gcal/an.

Actualmente sînt în curs lucrările preliminare de elaborare a planului cincinal 1971—1975 și a liniilor principale ale dezvoltării economice în perioada 1976—1980, în cadrul cărora pentru ramura energiei electrice și termice se întocmește un plan economic pe întreaga perioadă de zece ani.

Creșterea rapidă a consumului de energie, impusă de ritmul de dezvoltare a economiei naționale, precum și resursele energetice variate, dar limitate cantitativ, necesită o serie de lucrări de studii și cercetări atît în domeniul energeticii generale, cît și în diversele domenii ale energeticii.

Activitatea de studii și cercetări în cadrul Ministerului Energiei Electrice se va desfășura în viitor nu numai în cele două institute de studii și proiectări și în Întreprinderea pentru raționalizarea și modernizarea instalațiilor energetice, ci și în Institutul de Cercetări Electroenergetice și pentru Termoficare, care a fost recent înființat și care va concentra cea mai mare parte a preocupărilor sectorului energetic în domeniul cercetărilor aplicative.

Această activitate va avea un aport important în soluționarea multiplelor probleme legate de dezvoltarea industriei energiei electrice și va avea astfel o contribuție de bază în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale, în scopul progresului continuu în diferitele domenii de activitate și al creșterii nivelului de trai în țara noastră.

Industria chimică — sprijin al agriculturii

de ing. NICOLAE VULCAN

secretar general al Ministerului Industriei Chimice

Un rol deosebit în dezvoltarea bazei tehnico-materiale revine industriei chimice, chemată să valorifice la un nivel superior bogățiile țării — petrolul, gazul metan, sarea, lemnul, stuful, metalele neferoase. În acest scop, datorită sprijinului susținut al partidului și guvernului nostru, numai în ultimii 10 ani s-au construit în acest domeniu 40 de combinate și uzine noi, do-

tate cu tehnica cea mai avansată; zeci de fabrici și instalații au fost dezvoltate și modernizate. Nivelul producției chimice a fost anul acesta de 30 de ori mai mare decât în anul 1938.

Ajunși la deplină maturitate într-o scurtă perioadă de timp, industria noastră chimică contribuie din plin la dezvoltarea economiei naționale ușurează și înfrumusețează viața poporului, este prezentă cu produsele sale pe piața mondială alături de țări cu o veche tradiție în acest domeniu.

Punind la dispoziția agriculturii cantități sporite de îngrășăminte minerale, antidăunători și biostimulatori, chimia este izvor de recolte îmbelșugate, aduce o contribuție însemnată la dezvoltarea sectorului zooveterinar. Anul acesta, agricultura noastră a primit cu 180 000 tone îngrășăminte — substanță activă mai mult ca în 1966. Dezvoltarea producției în marile combinate chimice de la Turnu Măgurele, Craiova, Tg. Mureș și la celelalte uzine va face ca în 1970 industria chimică să livreze agriculturii 1 100 000 tone îngrășăminte — substanță activă, care vor aduce un spor de recoltă ce corespunde producției a 5 milioane hectare neingrășate.

Calculule arată că eficiența economică a utilizării antidăunătorilor agricoli este atât de mare încât investițiile necesare pentru construirea instalațiilor de fabricare a acestora se amortizează din sporul de recoltă în numai câteva luni. Aceeași eficiență prezintă și ierbicidele. La plivitul porumbului, de exemplu, fiecare kilogram de ierbicid înlocuiește munca a 40 de oameni. În 1970 se vor pro-

duce de două ori mai mulți antidăunători ca în 1965.

O mare atenție se acordă și lărgirii gamei de medicamente și biostimulatori pentru zootehnie. Se apreciază că prin utilizarea biostimulatorilor se vor obține sporuri datorate scăderii mortalității de circa 7 500 tone carne de pasăre și 4 400 tone carne de porc și o însemnată reducere a consumului de furaje concentrate.

O dată cu construirea combinatelor chimice de la Săvinești, orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ploiești, țara noastră a intrat în rindul producătorilor de polimeri sintetici — cucerire importantă a gândirii și strădaniei omenești. Materialele plastice, fibrele chimice, cauciucul sintetic sînt prezente cu mari efecte economice în construcția de ma-

șini, industria textilă, electrotehnică, construcții civile și industriale, transporturi, agricultură și bunuri de larg consum.

Avîntul industriei chimice românești se oglindește și în cele peste 1 000 de sortimente de produse farmaceutice dintre care, 100 sînt destinate sectorului zooveterinar, în creșterea producției de celuloză și hirtie, dezvoltarea fabricării acidului sulfuric, sodiei, metalelor neferoase.

Directivele Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român prevăd ca producția globală a industriei chimice să crească de 2,4 ori în 1970 față de 1965, cu un ritm mediu anual de 19 la sută. În acest scop industriei chimice îi sînt alocate în actualul cincinal 18,9 la sută din totalul investițiilor industriale. Alături de

actualele combinate apar noi și moderne cetăți ale chimiei românești cum sînt cele de la Pitești și Rm. Vilcea.

Traducerea în viață a Directivei cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, adoptate la Conferința Națională a Partidului Comunist Român, va aduce o contribuție hotărîtoare și în dezvoltarea sectorului nostru. Concentrarea producției industriale chimice în puternice centrale industriale va înlesni rezolvarea cu mai multă operativitate a necesităților producției, corespunzător liniei directoare stabilite de partid și guvern, centrînd progresul tehnico-stiințific contemporan. Industria noastră chimică va deveni astfel tot mai mult un factor activ al dezvoltării economiei naționale, al progresului social.

Rafinăria Brazi: Complexul de cracare catalitică complet automatizat

AI REPUBLICII

Stima întregii lumi

suveranității altor state și condamnarea oricărui amestec în treburile interne.

Anul încheiat a adus o înaltă prețuire a politicii externe și a diplomației românești. Orientarea politicii externe a țării noastre nu este determinată de conjunctura ivită la un moment dat, ci este indeructibil legată de interesele majore ale poporului român și ale păcii în lume. A devenit larg cunoscut că prestigiul dobîndit de România pe plan internațional se datorește tocmai călăuzirii politicii externe pe o bază principială în toate problemele relațiilor între state. La sesiunea Marii Adunări Naționale, consacrată analizării și dezbaterii politicii externe a partidului și statului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a declarat: „Amplora fără precedent a relațiilor internaționale pe care le are azi România ilustrează justetea politicii externe promovată de partid și guvern, constituind în același timp o recunoaștere a eforturilor constructive ale poporului nostru, a dorinței sale de a dezvolta buna înțelegere, prietenia și colaborarea cu toate popoarele. Participarea crescîndă la activitatea consacrată soluționării problemelor litigioase, salvagărdării păcii și securității internaționale, consecvența politicii noastre de colaborare au făcut să sporească stima și considerația opiniei publice mondiale față de România”.

Politica externă a țării noastre se bazează pe alianța și prietenia frățiască cu toate țările socialiste și urmărește menținerea și dezvoltarea relațiilor bune, de colaborare cu țările statele lumii indiferent de sistemul lor economic, politic, social. La statornicirea și perfecționarea continuă a relațiilor calitativ superioare dintre statele socialiste, România își aduce întreaga contribuție. Întreținerea de relații diplomatice cu peste 60 de state și depășirea numărului de 100 al statelor cu care avem

relații economice reflectă prezența României socialiste în circuitul politic și al valorilor materiale ale lumii. Vizitele delegațiilor români peste hotare și prezența numeroaselor delegații din străinătate, cu cele mai diferite profiluri, în țara noastră asigură un flux continuu de idei, un spor constant al schimburilor economice, științifice, culturale etc.

Afirmarea unei poziții românești proprii, de sine stătătoare în problemele internaționale a adus și aduce îndreptățite recunoașteri ale aportului țării noastre la dezbaterile și căutarea de soluții constructive în problemele internaționale. Am spicuit păreriile citorva comentatori străini despre politica externă a țării noastre. Ziarul englez „Times” scria: „România s-a afirmat ca stat independent și își face simțită prezența în problemele internaționale”. Ziarul francez „Combat” nota: „Pentru București regula fundamentală este respectarea independenței și suveranității naționale, imperativul neamăstecului în afacerile interne ale altui stat și postulatul egalității tuturor națiunilor”. Corespondentul agenției americane „United Press Internațional” transmitea: „Linia României în politica externă a pus accentul pe interesul propriu al țării, în primul rînd pe temeiul că o țară socialistă puternică poate sluji mai bine socialismul în ansamblul său”. Asemenea mărturii pot fi întilnite în presa internațională ori de cîte ori România socialistă își face cunoscut punctul de vedere pe arena mondială.

Fie că este vorba de probleme majore de care depinde soarta păcii și evoluția pozitivă a ansamblului relațiilor internaționale, fie că este vorba de probleme de însemnatate relativ limitată, România militează pentru recunoașterea dreptului tuturor statelor mari și mici de a-și aduce contribuția la găsirea de soluții. Cu glas hotărît, repre-

zentanții noștri au adus la cunoștință cu fiecare prilej expresia solidarității cu poporul vietnamez, cu lupta sa eroică pentru respingerea agresiunii, cu dreptul său inviolabil de a fi stăpîn pe propriul destin. Țara noastră se pronunță pentru făurirea unui front socialist unit de sprijinire a Vietnamului eroic, astfel încît politica de escaladare să-i fie opusă o stavilă puternică. Înăbușirea focarului de război de pe pămîntul vietnamez și în primul rînd încetarea bombardamentelor americane asupra R. D. Vietnam ar avea o însemnatate pozitivă pentru ansamblul relațiilor internaționale. Faptul că de curînd delegația noastră la O.N.U. a făcut cunoscut tuturor membrilor programului de Eliberare Națională din Vietnamul de sud a fost subliniat în presa internațională.

Norii negri acumulați pe orizontul sud-estului asiatic constituie un motiv de preocupare în întreaga lume, cu atît mai mult cu cît și în alte regiuni ale lumii există focare de încordare periculoasă. În legătură cu situația din Orientul Apropiat și cu conflictul care a izbucnit în luna iunie în această zonă, România și-a făcut cunoscută poziția în favoarea unei soluții politice înțemeiate pe retragerea trupelor izraeliene de pe teritoriile ocupate și recunoașterea dreptului fiecărui popor la o existență independentă.

De o deosebită prețuire se bucură acțiunile politico-diplomatice românești îndreptate spre așezarea relațiilor între statele europene pe o bază normală. Cererea țării noastre de a se desființa simultan blocurile militare existente pe pămîntul Europei, așa cum s-a arătat și în Declarația adoptată la București de participanții la Tratatul de la Varșovia, a avut un ecou larg, deoarece și acum N.A.T.O. constituie o piedică în calea înlăturării neîncrederii între state. Adoptarea la O.N.U. a rezoluției cu privire

la îmbunătățirea relațiilor de bună vecinătate între statele europene cu sisteme social-politice diferite, inițiată de România împreună cu alte state din răsăritul și apusul continentului nostru, a fost urmată în 1967 de o serie de contacte și alte acțiuni concrete comune ale diferitelor state europene. Cît privește propunerile românești cu privire la Balcani, ele își păstrează deplina lor actualitate.

A XXII-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., care și-a întrerupt lucrările potrivit programului la 19 decembrie, a adus o nouă recunoaștere a prestigiului țării noastre în lume prin alegerea ministrului afacerilor externe, C. Mănescu, în calitate de președinte. La această sesiune, delegația română a acționat în spiritul politicii partidului și guvernului pentru căutarea cu răbdare și perseverență a unor soluții constructive.

În fața primejdiei amplificării cursei înarmărilor, în primul rînd a celei nucleare, țara noastră a luat atitudine hotărîtoare în favoarea înfăptuirii dezarmării generale și totale controlate. Inițiativele, propunerile și amendamentele românești prezentate la Geneva în Comitetul celor 18 state pentru dezarmare în legătură cu proiectul de tratat de neproliferare a armamentului nuclear, au fost primite cu interes. Ele urmăresc legarea neproliferării de perspectiva realizării dezarmării generale, aplicarea de garanții împotriva folosirii armamentului nuclear existent și, totodată, asigurarea accesului tuturor statelor la folosirea energiei nucleare în scopuri pacifice.

La capătul a două săptămîni de existență a Republicii sîntem martorii creșterii prestigiului internațional al României, ale cărei poziții în lume pot fi pe bună dreptate comparate cu biruințele obișnuite în opera de desăvîrșire a construcției socialismului.

Z. FLOREA

trei oțelari

Bărbatul acesta se numește Aurel Stanciu. Pentru a-i prinde chipul în camera de luat vederi, operatorii cinematografici au cheltuit de-a lungul ultimelor două decenii sute de metri de peliculă, iar pentru a-i face cunoscute faptele, muncitorii tipografi i-au cules numele de nenumărate ori cu litere de toate mărimile.

L-am cunoscut și eu aici în fața cuptoarelor electrice din marea oțelărie a Hunedoarei. L-am urmărit ore în șir cum se plimbă prin fața agregatelor, stropit de lumina purpurie a jerbilor de scintei, cum cercetează prin ochii roșii ai cuptoarelor zbaterea lavei incandescente. Țeapăn, sigur de sine, măsurând cu pași apăsați oțelăria de la un capăt la altul.

Aurel Stanciu, — cunoscutul oțelar Aurel Stanciu — a venit la Hunedoara în urmă cu 20 de ani. E originar din comuna Bucerdea Vinoasă și, ca să-i reproducem cu fidelitate cuvintele: „M-am făcut oțelar printr-o simplă întâmplare. M-am luat după unii și după alții, și așa, într-o bună zi, m-am pomenit că-mi iau geamantanul și mă mut la Hunedoara”.

A învățat să scrie și să citească în armată. Pe urmă, reintors în fața cuptoarelor, a prins treptat gustul meseriei și, în scurtă vreme, a devenit cel mai tânăr prim-topitor din țară. Onorurile și răsplata bine meritate n-au întârziat să apară. Oțelarul Stanciu a obținut, printre altele, Ordinul Muncii clasa I.

„Apoi, îmbătrânind în meserie, maestrul Stanciu a devenit profesor pentru alții. Elevul său preferat, Aurel Cișmaș, a sosit la Hunedoara în urmă cu 17 ani.

— Cum arăta orașul nostru în vremea uceniciei mele? Un pumn de case mărunte, vechi, scorojite de vreme și arse de fumul cuptoarelor. Eram puțini și ne cunoșteam între noi de parcă am fi locuit în aceeași curte.

Construcția complexă a marelui centru siderurgic și nașterea noului oraș — toate acestea s-au desfășurat sub privirile sale. Primul cuptor de 185 de tone a fost considerat un adevărat colos. A urmat apoi construcția unor cuptoare cu capacități sporite. Opt giganți, în măruntaiele cărora fierb zilnic 6 000 tone de oțel. Un adevărat fluviu incandescent. (Producția realizată peste plan anul acesta depășește de câteva zeci de ori întreaga producție de oțel a Hunedoarei anului 1938).

Cel de al treilea oțelar despre care dorim să vă vorbim — elevul lui Stanciu și a lui Cișmaș — a poposit în marea cetate a oțelului în urmă cu 15 ani. El a cunoscut de la bun început o Hunedoară modernă și a devenit în scurtă vreme orașean sadea. Nu e de mirare deci că iubește sportul, se pricepe la modă, iubește muzica de jazz și plănuiește să-și cumpere mașină. Omul acesta vesel și generos, îndrăgit de sute de ortaci, oțelarul acesta „simplu” (care a publicat până în prezent trei lucrări de specialitate consacrate siderurgiei) se numește Ștefan Tripsa. Mult mai tânăr ca Stanciu și Cișmaș, el a avut norocul de a învăța meseria nu „din ochi” sau urmind sfaturi empirice, ci slujindu-se de armele tehnicii și științei, învățând temeinic, înainte de toate algebră, fizică, chimie, desen tehnic. Pentru meritele sale excepționale el a fost distins cu titlul de „Erou al muncii socialiste”.

— Trenul în care ne-am urcat, rînd pe rînd, ne spune Stanciu, merge din ce în ce mai repede. Eu la vremea mea am făcut atât cât m-au ajutat cunoștințele și priceperea. Cișmaș s-a dovedit mai iscusit, iar Tripsa ne-a întrecut pe amîndoi. Așa a fost să fie și așa e bine.

Dar nu numai atât. Trecînd în fruntea tuturor, Tripsa a devenit profesor pentru foștii lui profesori. Urmîndu-i sfaturile și insistențele, Stanciu și Cișmaș s-au apucat la rîndul lor să învețe

temeinic, să studieze nopți la rînd chimia, algebra, tehnologia oțelului.

— În douăzeci de ani de republică — spune Cișmaș — Hunedoara noastră a devenit de nerecunoscut. Dar nici oamenii de azi nu mai seamănă cu cei de acum două decenii.

Aurel Cișmaș, care a învățat meseria „trăgînd cu ochiul”, a devenit la sfîrșitul acestui an autorul unei celebre invenții: „lancea Hunedoara”. El este, cu alte cuvinte, omul care aici, la Hunedoara, a introdus după o concepție originală tehnologia modernă de folosire a oxigenului în procesul de fabricare a metalului. Sistemul de lucru și eficiența lui depășesc realizările similare din lume! Lanca lui Cișmaș rezistă la 120 de ore (față de 30—40 cit durau cele aduse din străinătate), iar prin insuflarea oxigenului în cuptoare s-au cîștigat numai în ultimele luni aproximativ 400 000 tone de oțel. O realizare de mare prestigiu a tehnicii românești.

Sfîrșitul anului 1967 a reprezentat o adevărată incununare a activității profesionale și pentru Stanciu și Tripsa. Cei doi maiștri au obținut de curînd titlul de inventatori prin brevetarea metodei „Întreținerea de cald a cuptorului Siemens-Martin”. Această inovație, nu mai puțin importantă, — rodul a numeroși ani de studiu și experiențe — a determinat scurtarea duratei de funcționare a cuptoarelor cu 870 ore, ceea ce a avut drept rezultat realizarea peste plan a 27 400 tone oțel. Economii obținute se cifrează la 1 700 000 lei, iar metoda a fost de îndată introdusă și în centrul siderurgic al Reșiței.

Aurel Stanciu, Aurel Cișmaș, Ștefan Tripsa, trei reprezentanți ai glorioasei generații din ultimele două decenii. Trei oameni care au transmis flacăra progresului și a prosperității de la o generație la alta. Învățînd și muncînd în marea gospodărie a țării.

LIVIU MAIOR

Una din cele mai tinere term

ÎN TRE DOI UMERI URIAȘI

Am străbătut, de la Orșova spre Turnu Severin, întreg șantierul, de-a lungul Dunării, încă sub impresia schimbărilor petrecute într-un răstimp tare scurt. Cu șase luni în urmă, vizitasem șantierul vast și complex al Porților de Fier și ca întotdeauna cînd intru în perimetrul febril al unui șantier mi se comunica atmosfera, stilul de viață, ritmul trepidant sub semnul căruia se derulează întîmplările. Acum, în prag de iarnă, întîlneam noutăți. Orșova se mutase în bună parte cîțiva kilometri spre nord și ceva mai sus, viaductul se arcură grațios profilat pe fundalul cețos al culmilor împădurite, liniile ecluzei se schițau ca pe un imens șevalet sub zvelte macarale, basculantele se țeseau pe șoselele de acces neobosite cu ceva voios în goana lor ca de-odată să-mi aduc aminte că pe acest șantier lucrează peste douăsprezece mii de oameni, că mulți dintre ei vin de la Argeș, după ce au lucrat la Bicaz, că unii au început încă mai de mult minunata cunoaștere geografică în miș-

care a patriei, viața de șantier.

Plecăm, de fapt, în ziua aceea, în dimineața cu ger și zăpadă încă tină, într-o lungă călătorie pe Dunăre, ca să întîlnesc la celălalt capăt un alt umăr, masiv, puternic, al construcției socialiste, Combinatul siderurgic de la Galați. Un astfel de drum își dobîndește, în orice anotimp, un farmec al său, aparte, iar întinerarul are întrînsul ceva fabulos, ca orice drum de apă. Și mă gîndeam că fiecărui an, din cei douăzeci, i se cuvine un atribut, că de fapt fiecare dintre anii străbătuți, în impetuoașă descătușare a forțelor creatoare ale poporului, și-a cucerit un astfel de atribut. Furnalul înalt al Hunedoarei, primul fulger alb țîșnit la Bicaz, parametrii maximi de la Luduș, Argeșul, și — așa cum îmi vin în minte călătorînd pe cuprinsul țării — ajutat de-o hartă imaginară, amintesc Borzești, Săvinești, Leșul Ursului, caii putere condensați în cilindrii motoarelor brașovene, zvonul metalic al

Dieselului electric, silueta impresionantă a instalațiilor de foraj... Umeri pe care patria se sprijină, umeri care o ridică mereu, neîntrepuț spre altitudini superioare, într-o mișcare amplificată, de-a lungul anilor noștri, în progresie geometrică, irezistibilă printr-o forță ei de-a făuri. „Destinul neamului în care mă aflu are o traiectorie proprie”. Sint cuvintele lui Sadoveanu și mi le-am reamintit privind curgearea neistovită a apei, căci, scria el, la Carpați și la Dunăre natura e de o „înfricoșătoare frumusețe”. În acele pagini, scrise de foarte mult timp, lectura lor certificînd contemporanilor mai exact decât o cercetare statistică realitatea că ne aflăm într-o altă epocă istorică. Se trăia atunci la o enormă distanță de civilizație, de cultură materială și spirituală, în „ignorantă, incultură, sălbăticie și sărăcie într-o splendidă țară cu bogății naturale”. Sint vorbe amare ale unuia care a visat, ca toți oamenii mari răsăriți din sînul acestui popor, la o imagine

fericită a... Parcursul... tului prez... Nicolae Ceauș... rînta Națio... Comunist... de-o excepție... în viața... semnificațiile... mului istoric... mânia social... cu maximă... jaloanele v... de atins în o... a noii orînd... într-o străl... Ele înseamnă... sug de vrem... pacitate cre... sursele fecu... chemate să... tă operă de... o grădină... iar eu știu c... tea de sud a... răganului nu... sărit emble... rii, prezenta... întins... Cor... Giurgiu, Ol... treprins o la... acțiune... lui, în sînu...

Socialistă slavă

Pe trupul țării, simplul republican vestmint,
Cetățeneasca togă ce cade-n falduri line, —
E-un verb ca de tribună în fiecă cuvînt,
Cînd sufletele noastre sint de ecouri pline.

Sint de ecouri pline. Și-n fiecare prag
Înalt se-nalță omul, ca luturile pomul
Înalt se-nalță omul de parcă-ar fi un steag,
Stăpin și plin de faimă, înalt se-nalță omul.

Republică, menire prin care azi exist,
Prin care cînt și fremăt, visez și-mi ar ogorul,
Tipar de armonie în crezul comunist,
Îngemînd cu roșii stindarde tricolorul.

Bat douăzeci de semne-n prea nobilu-ți metal,
În civică ținută și-alură militară. —
Republican și tinăr, cu veacul sint egal,
Sint epocă, sint lume, sint viitor, sint țară.

Socialistă slavă, în slava ta rămin —
Prin ani și prin campanii, la pas cu datoria
De-ndată ce Partidul mi-e Comunist Român
De-ndată ce mi-e țara pe nume România.

AL. ANDRIȚOIU

Fintinele — regiunea Mureș-Autonomă Maghiară

rea urilor

ală fața-n zori
privighetori —

ca un faur
aur
în lumină,
cu lumină*.

DLAE DOLINGĂ

găr de pământ.
ros i-implint...
schimbă-n grâne,
chip de pine.
putere nouă
mb în strop de rouă.
roua-i viață
roua-n brață...

SORIN COMANIȚĂ

Strămoșesc pământ

Strămoșesc pământ,
Cu drag eu te cînt !

Vitreg ai fost ieri.

Ținut de boieri !

Darnic astăzi ești

Și ne ferești ;

Te-am luat în mîini

Și-ți sîntem stăpîni

Strămoșesc pământ,

Cu drag eu te cînt,

La noi este-n casă,

Piine, vin, pe masă !

Pentru că trăiesc.

Și-am scăpat de greu,

Țin să mulțumesc

Partidului meu !

Cules de G. TĂNAȘESCU
de la Petru Burac,
comuna Vlăsinești,
regiunea Suceava

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale

Marți dimineața, la Palatul Marii Adunări Naționale au continuat în ședință plenară lucrările sesiunii a VIII-a a celei de-a V-a legislaturi a Marii Adunări Naționale, deschise la 9 decembrie.

Potrivit principiului sesiunilor deschise, adoptat de Marea Adunare Națională, în perioada de la prima ședință plenară, lucrările s-au desfășurat în comisii permanente, care au dezbătut proiectele de legi ce le-au fost transmise în vederea studierii lor și a întocmirii rapoartelor către M.A.N. Membri ai Consiliului de Miniștri au făcut, în cadrul comisiilor, expuneri cu privire la proiectele de legi prezentate și au dat lămuririle cerute de deputați. În încheierea lucrărilor, comisiile permanente au aprobat rapoartele care urmează a fi înfățișate în plenul Marii Adunări Naționale.

Ora 10. Deputații și invitații au întâmpinat cu vii și îndelungate aplauze pe conducătorii de partid și de stat la sosire în sala de ședințe.

În loja din dreapta incintei au luat loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnaraș, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Vasile Vilcu.

În loja din stînga au luat loc membrii Consiliului de Stat.

În tribune se aflau numeroși invitați.

Erau prezenți șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București.

Lucrările ședinței au fost deschise de președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Voitec, care a arătat că, în urma lucrărilor care au avut loc în ședința plenară din 9 decembrie, Marea Adunare Națională urmează să dezbată în continuare următoarele puncte ale ordinii de zi a actualei sesiuni :

— Proiectul de lege privind unele măsuri de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale.

— Proiectul de lege pentru adoptarea Planului de Stat al economiei naționale pe anul 1968.

— Proiectul de lege pentru adoptarea Bugetului de Stat pe anul 1968.

— Proiectul de lege privind concedii de odihnă ai angajaților.

— Proiectul de lege privind mărcile de fabrică, de comerț și de serviciu.

— Proiectul de lege cu privire la

dezvoltarea activității de educație fizică și sport.

— Proiectele de legi pentru aprobarea decretelor cu putere de lege emise de Consiliul de Stat de la ultima sesiune.

Președintele Marii Adunări Naționale a supus apoi aprobării deputaților includerea pe ordinea de zi a sesiunii a următoarelor proiecte de legi primite în ultimele zile din partea Consiliului de Miniștri:

— Proiectul de lege privind amnistierea unor infracțiuni, grațierea și reducerea unor pedepse.

— Proiectul de lege privind organizarea și funcționarea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă și a comitetelor locale de cultură și artă.

De asemenea, a fost propusă includerea în ordinea de zi a următorului nou punct :

— Modificări în componența unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale.

Deputații au aprobat în unanimitate completarea ordinii de zi cu aceste puncte.

Primit cu vii și puternice aplauze, a luat cuvîntul tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, care a prezentat expunerea la Proiectul de lege privind unele măsuri de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale.

Proiectul de lege a fost apoi discutat pe articole și supus în întregime votului secret.

Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate prin vot secret, cu bile, Legea privind unele măsuri de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale.

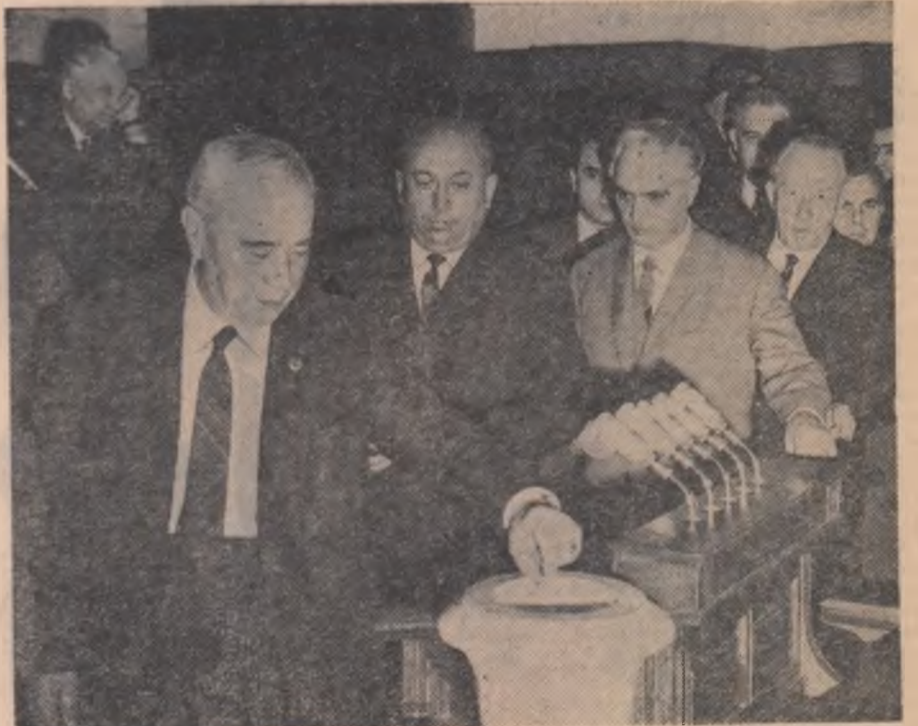
Trecîndu-se la punctul următor al ordinii de zi, tovarășul Maxim Berghianu, președintele Comitetului de Stat al Planificării, a prezentat expunerea la Proiectul de lege pentru adoptarea Planului de Stat al economiei naționale pe anul 1968.

În continuare, ministrul finanțelor, tovarășul Aurel Vijoli, a prezentat expunerea la Proiectul de lege pentru adoptarea Bugetului de Stat pe anul 1968.

Secretarul Comisiei economico-financiare, tovarășul Ion Cristoloveanu, a prezentat raportul comun al comisiilor economico-financiară și juridică cu privire la cele două proiecte de lege.

În cursul după amiezii au avut loc ședințe ale comisiilor permanente ale Marii Adunări Naționale, pentru cultură și învățămînt ; sănătate, prevederi și asigurări sociale ; juridice.

Lucrările sesiunii continuă.

Deputați votînd

viitoare.
raport
tovarășul
a Confe-
Partidului
document
semnătate
nostru,
ale dru-
t Rod-
desprind
așa cum
telurile
onstruire
se arată
lumină.
ie și bel-
reaga ca-
toate re-
cate, sînt
la aceas-
O țară ca
adoveanu,
știe aces-
iei și Bă-
că au ră-
strălăză-
șesul
șele.
șe în-
șe au
șe au

că vom întîlni marile diguri me-
nite să cumîntească viiturile,
că-n balta Brăilei se culege po-
rumb în cantități neîntîlnite
vreodată. Și iarăși revin și a-
sociez toate acestea cu umerii
pe care se înalță mărețul edifi-
ciu al României contemporane,
faima ei recunoscută peste ho-
tărele țării, făurită de emisarii
destoinici ai industriei noastre
socialiste, de roadele de preț
ale agriculturii noastre, care
a cunoscut miraculoase meta-
morfoze în ascensiunea ei de
două decenii. Țară bogată, cu
mari daruri naturale, cu oa-
meni harnici, perseverenți,
plini de îndrăzneală și inte-
ligență, împlinindu-și destinul
său istoric pe traiectoria sa fi-
rească căreia îi sînt, acum, la
două decenii de la instaurarea
Republicii, deschise toate căile
spre viitor, un viitor de aur,
cum atît de frumos a exclamat
poetul.

Sînt gînduri care au însoțit
lunga mea călătorie. N-am
reușit să înșir tot ceea ce am
întîlnit pe acest itinerar, pînă
la capătul lui unde se nasc
navele maritime, cargourile

noastre lunecînd pe meridia-
ne. Întîlnesc umărul gigant al
siderurgiei gălățene, în aceeași
atmosferă febrilă, efervescen-
tă, de șantier ca nesfîrșit sub
cerul sticlos, albastru de în-
ceput de iarnă. Știu în clipa
aceasta că pretutîndeni, în
toate colțurile țării, stăpînește
aceeași atmosferă, intens crea-
toare, de nobilă frămîntare
generatoare de valori mate-
riale și spirituale, că docu-
mentele Conferinței Naționale
a Partidului călăuzesc, înflă-
cărează și duc înainte, neabă-
tut înainte, spre culmi tot mai
înalte, patria noastră, poporul
nostru stăpîn deplin pe soarta
sa, independent și suveran
cum niciodată n-a fost în zbu-
ciumata sa istorie, liber așa
cum au visat să fie cei mai
buni fii ai săi, cucerindu-și
locul meritat în rîndul celor-
lalte popoare ale lumii. Româ-
nia visată odinioară există
acum. Imaginea ei înfloritoare
se desfășoară în fața ochilor
noștri, noi trăim în ea, ne
aparține.

ȘTEFAN LUCA

DOUĂ DECENII DINTR-O VIAȚĂ

In cele două decenii trecute viața lor și viața Republicii a fost una. Dacă ai putea privi în sufletul lor ca într-o carte deschisă, ai citi acolo toate marile și micile întâmplări care au compus tinăra existență a Republicii. De două mii de ani de când pământul țării își scrie istoria, niciodată destinele lui nu s-au împletit atât de strins cu cele ale oamenilor.

Colindăm pe ulițele Goiceei. Un nume răsare stărui-tor la fiecare colț: „C.A.P. Goicea-club”, „C.A.P. Goicea ateliere”, „C.A.P. Goicea...” A apărut din voința oamenilor, sfătuit de comuniști, o instituție nouă și ei i-a fost hărăzit să cîștige în cițiva ani cel mai puternic prestigiu.

— Nu știți dv. unde e sediul C.A.P. ?
De la țincii care stau cu degetul în gură, pînă la moșnegi, își răspund :

— Unde-i „Ceapeul” ? Păi, uite-l colo.

Ce-au însemnat cele două decenii în viața acestor oameni ?

— Ce-au însemnat ele pentru d-ta, de pildă, Dumitru Dinișor ? Cu mai bine de douăzeci de ani în urmă, la același nume răspundea un soldat care luptase împotriva nemților la Păuliș. Se pregătea să se întorcă acasă și să ia plugul de coarne. Ceva însă l-a smuls din anonimat și acel ceva noi l-am numi libertatea afirmării. Ea a acționat pentru toți deopotrivă. La înființarea cooperativei agricole Dinișor a fost ales președinte. Și președinte a rămas pînă astăzi.

— În viața mea nu gîndeam că o să intru într-un palat, că o să primesc onoruri, dar în acești ani de două ori am pășit porțile unui palat.

— Care ?

— Palatul Republicii...

Aici, într-un cadru solemn, Dinișor, țărănul din Goicea, a fost distins cu Ordinul Muncii cl. a II-a și a III-a. Ion Mitroi, crescător de animale, azi brigadier, a primit Ordinul Muncii cl. a III-a. Ordine și medalii au și alții, pe care nu-i mai amintim. Dar ca ei satul a ieșit pentru totdeauna la lumină.

— Așadar, să recapitulăm. Ce-ați dobîndit în acești douăzeci de ani ?

— Am ajuns să ne cunoască lumea.

Au obținut mai mult decît sperau. Dintr-un sipet meșterit de lemnarii din sat din lemn lustruit au scos cartea de aur. Dacă așa gree și mare cum e ea ar fi cu adevărat din aur, prețul ei nu ar întrece ceea ce simbolizează. Pe paginile cărții și-au înscris semnaturile vizitatori din toate continentele. Un elvețian a picat în admirație în fața roșilor „10 X Bison”. „Beau-coup d'admiration pour „10 X Bison” și exclamă: „Belle exploitation” (frumoasă întreprindere) adică C.A.P. Le-a lăsat amintire o podobă de cristal rubiniu, pe care o ține pe birou Dinișor. Și au mai venit cehi și polonezi, bulgari și chinezi, grupuri de țărani sovietici și germani. Vizitează toți sectorul zootehnic. Grajdurile din Goicea Mare au căpătat, fără exagerări, renume mondial. E aici una din cele mai frumoase ferme din regiune. Am venit pe neașteptate la ora cînd pe alocuri unii nu au măturat încă gunoiul. Să nu se supere farmaciașii pentru comparație, dar aici la Goicea, în locul de unde se scoate laptele, e curat ca în farmacie. Alături de hrană, curățenia e una din cerințele de bază ale îngrijirii științifice. Dar aici e mai ales și o chestiune de bun simț. „Dacă apare pe ușa grajdului un englez sau un franțuz ? Nu se cade să ne pătăm firma” (cuvintele sînt ale lui Ion Mitroi).

— Știți cumva cite televizoare au sătenii ?
— Dumneavoastră poate veți număra exact, dar nu e cu puțință, fiindcă mereu se vinde, mereu se cumpără.

Ne amintim că am întîlnit pe drum un om cu traista în băț. „Traista în băț”, pe aici prin Băilești, pe unde bate vîntul „traista goală” a fost la ei totdeauna simbolul peregrinărilor și al instabilității. În traistă erau merindea și bulendrele. Din traista acestuia își ivea colțurile un aparat de radio. L-a cumpărat și-l ducea acasă în chipul în care-și purta odată pustiul în desagă.

— Știți cumva cite case noi și-au făcut goiceni ?
— Știam, dar vedeți că între timp s-au mai ridicat. Dacă doriți facem acum un calcul.

Nu, nu mai dorim. Ce-am dorit am aflat. Am aflat că ceva se schimbă într-una, că cele mai instabile cifre sînt cele care privesc modul de trai, că ele cresc, că urcă după niște legi ale dinamicii vieții. S-au și deprins să spună : Dinamica venitului, dinamica producției — și am mai adăuga noi — dinamica bunăstării, dinamica raportului dintre semeni, dinamica frumuseții umane.

În 1959 numărul total de zile-muncă efectuate era de 79 600. Cooperatorii au primit în schimbul lor 1 343 000 lei. În 1967 numărul de zile-muncă, urmînd imperativele dinamicii, este de 350 000 iar cooperatorii primesc bani și produse, 8 750 000 lei. S-a dilatat cumva pămîntul Goiceei ? Nu, el e singurul lucru neschimbat de veacuri. Dar s-a diversificat producția, ocupațiile, s-au creat ramuri noi. Goiceni e cer insistent la raion un inginer mecanic, motivînd cererea cu sumedenia de mașini și aparate electrice cu care sînt inzeștrați. Li se spune : „Aveți acolo inginer agronom, inginer zootehnist. Mai așteptați și dumneavoastră. Alții n-au nici atît”.

Se pare că e greu să oprești un oltean după ce s-a stîrnit, așa că iată-i căutînd prin ultimele clase un elev cu aplicație la mecanică, pe care să-l țînă în facultate și care să vină aici inginer. N-o să fie ușor, nu se bate din palme. Dar în dorința asta a lor e ceva minunat.

La Goicea a apărut zootehnia, a apărut legumicultura. Aici nu se puneau zarzavaturi. Cumpărau varză pentru iarnă de la 20 de kilometri. Și-acum vin bulgarii, zarzavagii „get-beget” și-i întrebă pe ei, care fac grădinărit de 8 ani, cum clădesc solarile, cum fac irigarea. Cele două cooperative agricole din Goicea au pus umărul să îndrepte cursul Desnățuiului și să asigure astfel o sursă sigură de irigare. În 1970 întreaga suprafață a Goiceei va intra în sistemul de irigații „Basarab”.

— Atunci să poftiți să vedeți producții !

Cînd te duci într-o comună și găsești un parc zoologic, unde vin copiii și visează privindu-și eroii din fabule, și stadionul unde evoluează o echipă promovată în campionatul regional, nu te mai îndoiști nici o clipă de aspirațiile orășenești ale localnicilor. Au pornit grăbiți spre urbanizare, voind parcă să recupereze un timp pierdut și-i sperie gîndul (nu s-a stabilit nimic oficial) că ar putea fi afiliați la Birca, comună vecină. Ajuși aici, am făcut legătura în timp între două momente.

1. Înainte de înființarea cooperativei agricole, 34 de familii întovărășite au arat pentru prima dată împreună cu tractoarele o tarla pe care au semănat porumb. De menționat că arătura au făcut-o toamna. Era un fel de experiență, o demonstrație dacă vreți, pentru cei care nu arau toamna, ci primăvara, pentru că refuzau să-și însușească agrotehnica nouă. Dar a fost și o secetă și pămîntul a pierdut umezeala, iar la arat au ieșit niște bolovani cît capul de bour. Se știe, și-a rămas în istoria comunei, că cei 34 au scos 2 000 kg boabe la hectar, iar ceilalți l-au dus acasă cu sacul. Unul, Mitroi Ștefan, a încărcat căruța cu bolovani și l-a plîmbat prin comună în mod ostentativ. Adică : „Vedeți ? Cum lucrăm și ce ieșiră” (vorba lor).

2. Se ridică un cămin cultural nou în viitorul centru al comunei. El e ieșit din comun prin frumusețe și îndrăzneala arhitecturală. N-au depășit deșezul, l-au micșorat dimpotrivă fiindcă au înlocuit acoperișul din șindriță, care cerea mult material, cu unul din beton. Intrarea în căminul cultural e monumentală. Aduce cu templele dorice. Cercetăm atenți coloanele. Sînt adoma. Treceam pe sub ele și avem senzația că intrăm în Acropole. Dinișor și președintele sfatului și cițiva învățători spun că au cotrobăit împreună prin istoria antică și au luat de acolo modelul. Au fost certăți de direcția regională de arhitectură pentru îndrăzneală, cu toate că li s-a recunoscut, tot acolo, inițiativa și gustul estetic.

Oricum de la vremea cînd refuzau înțelegerea unui procedeu elementar agrotehnic și erau pedepsiți de natură, pînă acum cînd umblă după stiluri în manualul de istorie antică și sînt muștrați pentru îndrăzneală, ni se pare că a trecut o viață de om.

Dar nu. N-au trecut decît douăzeci de ani.

V. TOSO

Cu prilejul ANULUI NOU, Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum și organizațiile sale urează tuturor consumatorilor și familiilor lor: „LA MULȚI ANI”.

Magazinele, unitățile de alimentație publică și secțiile de prestări servicii ale cooperației de consum vă asigură și în anul 1968, o bună aprovizionare și deservire.

DE VORBĂ CU UN OLTEAN

Sub acest titlu, Geo Bogza publica prin 1935 o istorioară pe cît de scurtă, pe atît de semnificativă. E vorba de o convorbire pe care el a avut-o cu un băiețuș care vindea legume și semințe pe străzile Capitalei, și din ciștigul lui zilnic nu putea să cheltuiască pe mîncare decît o sumă egală cu valoarea unei jumătăți de piine dimineața și seara. Mîncă olteanul piine goală, cu apă, iar la prinz nu gusta nimic. Hrană caldă nu mîncă niciodată. Mii și mii de olteni, gonîți de sărăcie, plecau de mic de acasă, să cîștige o bucăciică de piine. Unii se duceau la muncă, alții încercau cu negustoria, dar în majoritatea cazurilor toți se întorceau în sat mai flămînzi și mai rupți decît la plecare.

La toate acestea mă gîndeam mai deunăzi cînd mă aflam la Goicea, raionul Băilești, și stam de vorbă cu cițiva membri ai cooperativei agricole de producție.

L-am întrebat pe Florea Bogatu cît anume a cîștigat pe anul acesta și mi-a răspuns că el și brigada lui legumicolă au adus de pe 70 ha cultivate cu legume un venit de 2 230 000 lei. Venitul ar fi putut fi însă mai mare, dacă în aprilie n-ar fi venit un îngheț care le-a stricat plantația de roșii timpurii de pe 17 ha solarii. În 1966, de pe 60 ha grădină, au avut un venit de 4 200 000 lei.

Am întrebat din nou :

— Dar dumneata, personal, ce venit ai avut ?

— Nu știu exact, 267 zile-muncă, plus zilele-muncă suplimentare pentru depășirea producției. În loc de 300 tone roșii pentru export am livrat 420 tone. Depășiri de producție am avut și la alte produse. La anul, vom mări suprafața de legume la 110 ha. Mai adăugați încă 130 zile-muncă ale soției din brigada a 3-a de cîmp, 163 ale lui tata și 147 zile-muncă ale mamei. Trebuie să adăugăm și la ei zile-muncă suplimentare... Două loturi personale. Sînt, însă, oameni din sat care cîștigă mai mult decît mine. Vorbele lui nu erau destul de limpezi. Zilele-muncă de care-mi vorbea puteau să constituie un venit mare, dar puteau să cuprîndă și unul mai mic. Am căutat să scot de la el răspunsuri mai precise.

— Știu că ai casă frumoasă și încăpătoare, cu sobe de teracotă și cu mobilă nouă...

— Pe mîncare nu dăm nici un ban. Am cumpărat de curînd două dormitoare. Avem radio...

— Televizor ?

— Deocamdată nu, fiindcă la magazinul cooperativei nu sînt de-ajuns. De cînd ne-a tras lumină de la rețea, sînt prea multe cereri de televizoare.

— Cu îmbrăcămîntea cum stai ?

— Stau bine. Trei costume „de sus”, două de lucru. Pantofi 3 perechi, bocanci 1 pereche, sandale, cizme de piele.

Florea Bogatu îmi înșiră și îmbrăcămîntea femeii, apoi îmi vorbește de Elena, fiica mai mare, care e la liceu, la Craiova. Ar fi putut s-o dea la liceul din satul vecin Birca, dar a trimis-o la Craiova că „Slavă Domnului”, are cu ce s-o țînă.

— Marin Vintilă, șef de echipă, a cîștigat mai mult ca mine. El a scos cite 32 000 kg roșii timpurii la hectar...

Convorbirea noastră s-a oprit aici, fiindcă au intervenit și alții. Deși mai au încă multe de făcut, oamenii din Goicea se pot mindri cu realizările lor din ultimii 20 de ani. Și acum, unii sînt ai satului pleacă în alte părți ale țării ca ingineri, profesori, medici, ori muncitori calificați, dar și cei de acasă scot destule venituri. Partidul i-a ajutat și i-a învățat să muncească rațional și uniți. Le-a arătat cum să valorifice resursele. Pînă în 1959, țărani din Goicea nu știau să cultive decît fasole și ceapă, restul legumelor cumpărîndu-le de la „sîrbi”. Astăzi ei se declară nemulțumiți cu 31 de mii de lei venit la un hectar cultivat cu legume.

În 1967, au obținut 156 ouă în medie de la o rață, 135 de la o găină și 75 de la o curcă. Asemenea lucru nu s-a mai pomenit nîcînd în Goicea. Dar ei sînt că se poate obține și mai mult. De aceea...

— Dar ce să mai vorbim, e lucrurile careva dintre ei. Vă rugăm să veniți și la anul ! Atunci să vorbim !

ȘERBAN NEDELCO

DISTINȚII ACORDATE PARTICIPANȚILOR LA CEL DE AL VIII-LEA CONCURS

Vineri, 22 decembrie a.c., a avut loc în Capitală festivitatea decernării distincțiilor acordate formațiilor și soliștilor care s-au evidențiat în mod deosebit în cadrul celui de al VIII-lea Concurs al formațiilor artistice de amatori de la orașe și sate.

Publicăm mai jos distincțiile atribuite formațiilor Așezămintelor Culturale:

FORMAȚII CORALE — MIXTE

CĂMINE CULTURALE: Premiul I și titlul de Laureat: Putna — Suceava; Premiul II: Dobrești — Argeș; Premiul III: Ardușat — Maramureș; Brănești — Ploiești; Gura Riului — Brașov; Chizătău — Banat și Diploma de onoare a C.C. al U.T.C.; Mențiuni: Buteni — Crișana; Sincraiu Almașului — Cluj; Ceuaș — Mureș-Autonomă Maghiară.

CASE DE CULTURĂ: Premiul I și titlul de Laureat: Palatul culturii — Ploiești; Premiul II: Agnita — Brașov; Premiul III: Lugoj — Banat; Mențiuni: Huși — Iași, Rădăuți — Suceava.

FORMAȚII CORALE DE VOCI EGALE, DE FEMEI ȘI BĂRBAȚI

Premiul I și titlul de Laureat: Palatul culturii — Pitești; Premiul II: Casa raională de cultură Titu — București; Premiul III: Căminul cultural Cobadin — Dobrogea; Mențiune: Căminul cultural Ditrău — Mureș-Autonomă Maghiară.

CORURI DE CAMERĂ

Premiul I și titlul de Laureat: Corul „Camerata” al Palatului culturii și Școlii populare de artă — Ploiești; Premiul II: Palatul culturii — Brașov; Premiul III: Casa raională de cultură „N. Bălcescu” — București.

ORCHESTRE POPULARE (tarafuri)

CĂMINE CULTURALE: Premiul I și titlul de Laureat: Vad — Maramureș; Premiul II: Avrămeni — Suceava; Premiul III: Iancu Jianu — Oltenia, Ciclova — Banat; Mențiuni: Lunca de Jos — Mureș-Autonomă Maghiară, Vața — Hunedoara.

CASE DE CULTURĂ: Premiul I și titlul de Laureat: Caransebeș — Banat; Premiul II: Gura Humorului — Suceava; Premiul III: Slobozia — București; Mențiuni: Gherla — Cluj; Drăgănești-Olt — Argeș.

FORMAȚII DE INSTRUMENTE POPULARE

Premiul I și titlul de Laureat: Căminul cultural Leșul Ilvei — Cluj; Premiul II: Căminul cultural Negurenii — Dobrogea; Premiul III: Căminul cultural Perieni — Iași; Mențiuni: Căminul cultural Paltin — Galați, Căminul cultural Ciurmeri — Mureș-Autonomă Maghiară, Căminul cultural Vorniceni — Suceava.

ORCHESTRE SIMFONICE ȘI DE CAMERĂ

Premiul I și titlul de Laureat: Căminul cultural Iris — Cluj; Premiul II: Palatul culturii Pitești; Premiul III: Palatul culturii Ploiești; Mențiuni: Casa raională de cultură Rm. Vilcea — Argeș, Casa orășenească de cultură Oradea — Crișana.

COLECTIVE DE OPERĂ ȘI OPERETĂ

Premiul I și titlul de Laureat: nu se acordă; Premiul II: nu se acordă; Premiul III: nu se acordă; Mențiune: Căminul cultural Călimănești — Argeș.

ORCHESTRE DE MUZICĂ UȘOARĂ

Premiul I și titlul de Laureat: Casa orășenească de cultură Sovata-Băi — Mureș-Autonomă Maghiară; Premiul II: Casa de cultură a tineretului din orașul „N. Bălcescu” — București; Premiul III: Căminul cultural Homo-

rod — Brașov; Mențiune: Casa orășenească de cultură Mangalia — Dobrogea.

ORCHESTRE DE MANDOLINE ȘI MUZICUȚE

Premiul I și titlul de Laureat: Căminul cultural Rona de Sus — Maramureș; Premiul II: nu se acordă; Premiul III: Căminul cultural Chiajna — București; Mențiune: nu se acordă.

FANFARE

Premiul I și titlul de Laureat: Căminul cultural Lăpușnicul Mare — Banat; Premiul II: Căminul cultural Suharău — Suceava; Premiul III: Casa raională de cultură Vaslui — Iași; Mențiuni: Căminul cultural Cosmești — Iași, Căminul cultural Băcioi — Bacău, Căminul cultural Șura Mare — Brașov.

BRIGĂZI ARTISTICE

CĂMINE CULTURALE: Premiul I și titlul de Laureat: Budișteni — Argeș; Premiul II: Bolintin-Vale — București; Premiul III: Coșereni — București, Borlești — Bacău, Balinț — Banat; Mențiuni: Berchezoaia — Maramureș, Comana — Dobrogea, Romanu — Galați.

CASE DE CULTURĂ: Premiul I și titlul de Laureat: Grivița Roșie — București; Premiul II: Medgidia — Dobrogea; Premiul III: Oravița — Banat, Fetesti — București; Mențiuni: Buzău — Ploiești, Caracal — Oltenia; Mențiune specială a C.C. al U.T.C.: Casa de cultură a tineretului din Pitești.

FORMAȚII DE ESTRADĂ

Premiul I și titlul de Laureat: Palatul culturii Ploiești; Premiul II: Casa raională de cultură „Grivița Roșie” — București; Premiul III: Casa raională de cultură Carei — Maramureș, Casa raională de cultură Mediaș — Brașov; Mențiune: nu se acordă.

ANSAMBLURI FOLCLORICE

Premiul I și titlul de Laureat: Casa raională de cultură Vișeu — Maramureș; Premiul II și titlul de Laureat: Căminul cultural Copăcel — Brașov; Premiul III: Casa raională de cultură Ilia — Hunedoara; Premiul III: Căminul cultural Riul Alb — Ploiești, Căminul cultural Buda Blăgești — Bacău, Căminul cultural Vad — Maramureș; Mențiuni: Căminul cultural Marga — Banat, Căminul cultural Arcani — Oltenia, Căminul cultural Mureșenii Birgăului — Cluj, Căminul cultural Rușinoasa — Iași; Casa raională de cultură Huedin — Cluj (ansamblu maghiar).

Premiul Muzeului Satului: Ansamblul folcloric regiunea Suceava (Pojorita, Botuș, Bilca, Tudora, Serafinești); Premiul Muzeului de artă populară: Căminul cultural Rușii Munți — Mureș-Autonomă Maghiară; Premiul revistei „Intrunătorul cultural”: Căminul cultural Stoicânești — Argeș; Premiul revistei „Albina”: Casa raională de cultură Zimnicea — București; Premiul special: Casa raională de cultură Sibiu — Brașov.

FORMAȚII DE DANSURI POPULARE

CĂMINE CULTURALE: Premiul I și titlul de Laureat: Borlova — Banat; Premiul II: Jitia — Ploiești, Vilcele — Argeș, Conțești-Pietroșani — reg. București; Premiul III: Pietroasa-Căbești — Crișana, Mogoșești — Maramureș, Pețalca — Hunedoara, Vinerea și Romoș — Hunedoara; Mențiuni: Pîrtești de Jos — Suceava, Iaslovăț — Suceava, Tăuni — Brașov; Premiul special: Căpîlna — Mureș-Autonomă Maghiară.

CASE DE CULTURĂ: Premiul I și titlul de Laureat: Casa raională de cultură „16 Februarie” — București; Premiul II: Vatra Dornei — Suceava; Premiul III: Palatul culturii Ploiești; Mențiuni: Bistrița — Cluj (dansuri ger-

mane), Șimleu — Crișana; Diploma C.C. al U.T.C.: Casa de cultură a tineretului „23 August” — București.

COLECTIVE DE DANS CLASIC ȘI DANS CU SUBIECT

Premiul I și titlul de Laureat: Palatul culturii Brașov; Premiul II: Casa de cultură a tineretului „T. Vladimirescu” — București; Premiul III: Casa raională de cultură Sf. Gheorghe — Brașov; Mențiune: Căminul cultural Teregova — Banat.

COLECTIVE DE DANS MODERN

Premiul I: nu se acordă; Premiul II: Palatul culturii Pitești; Premiul III: Casa raională de cultură „16 Februarie” — București, Casa orășenească de cultură Oradea — Crișana.

GRUPURI VOCALE

CĂMINE CULTURALE: Premiul I și titlul de Laureat: Bolintin-Vale — București; Premiul II: Dersca — Suceava; Premiul III: nu se acordă.

CASE DE CULTURĂ: Premiul I și titlul de Laureat: Hirșova — Dobrogea; Premiul II: Caracal — Oltenia; Premiul III: Tr. Măgurele — București.

SOLIȘTI VOCALI — DUETE, TERȚETE, MUZICĂ POPULARĂ

CĂMINE CULTURALE: Premiul I și titlul de Laureat: Vochița Stoian-Dimbovicioara — Argeș; Premiul II: Piteanu Elena-Crovu — București, Trifoi Maria — Vad — Maramureș; Premiul III: Stagan Ștefania-Săpata, Măcieșul de Jos — Oltenia, Manta Veta — Vescuș — Mureș-Autonomă Maghiară, Cristian Floarea — Batoș — Mureș Autonomă Maghiară; Mențiuni: Ceia Tiberiu — Ronaț — Banat, Pitiș Nicolae — Lăpuș — Maramureș, Ursu Maria — Girbova — Hunedoara, Maria Năsui — Vișeu de Jos — Maramureș, Ioan Oancea — Riul Alb — Ploiești.

CASE DE CULTURĂ: Premiul I și titlul de Laureat: Laura Lavric — Rădăuți; Premiul II: Irina Simon — Vișeu — Maramureș; Premiul III: Pop Vasile — Hunedoara, Mihaela Gherghiețeanu — Palatul culturii Ploiești; Mențiuni: Ana Maria — Casa raională de cultură „1 Mai” — București, Adam Maria — Hunedoara.

MUZICĂ UȘOARĂ

Premiul I și titlul de Laureat: Olga Bacă — Casa raională de cultură „N.

Bălcescu” — București; Premiul II: Nicolaină Florin — Casa raională de cultură Mangalia — Dobrogea; Premiul III: Cristache Bellu — Palatul culturii Ploiești; Mențiune: nu se acordă.

MUZICĂ CLASICĂ

Premiul I și titlul de Laureat: Carmen Marinescu — Casa orășenească de cultură — Oradea; Premiul II: Sirena Pascu — Palatul culturii Ploiești; Premiul III: Vulcan Steluța — Casa orășenească de cultură Giurgiu — București; Mențiune: nu se acordă.

SOLIȘTI INSTRUMENTIȘTI — duo, trio

Premiul I și titlul de Laureat: Cvarțetul de coarde al Casei de cultură a tineretului „T. Vladimirescu”-București, Bogdan Georgescu — pian — Palatul culturii Pitești; Premiul II: Teodor Tintă — vioară — Căminul cultural Fundul Herței — Suceava, Ion Simion — fluiet — Căminul cultural Cindești — Argeș; Premiul III: Jenică Tudor — fluiet — Căminul cultural Grigoreni — Bacău, Cvintetul de coarde al căminului cultural Steaua — Dobrogea; Mențiuni: Mircea Mătușoiu — fluiet — Căminul cultural Glina — București, Trio caval — Căminul cultural Niculițel — Dobrogea, Motoia Gheorghe — clarinet — Casa raională de cultură Oravița — Banat, Mihai Lăcătuș — țilincă — Casa raională de cultură Cimpulung-Moldovenesc, Cristian Simionescu — nai — Casa de cultură a tineretului „N. Bălcescu”-București.

GRUPURI DANSATORI

Premiul I și titlul de Laureat: Căminul cultural Chimitelnic, reg. Mureș-Autonomă Maghiară; Premiul II: Casa raională de cultură „30 Decembrie”-București; Premiul III: Căminul cultural Săpata — Oltenia; Mențiune: Căminul cultural Seredoi — Cluj.

SOLIȘTI DANSATORI — duo, trio

Premiul I și titlul de Laureat: dans acrobatic — Casa de cultură a tineretului „T. Vladimirescu”-București; duet mixt — Casa raională de cultură „T. Vladimirescu”-București; Premiul II: Crăciun Petre — Căminul cultural Lazuri de Roșia — Crișana, grup dansatori — Căminul cultural Făgărașul Nou — Dobrogea; Premiul III: Avram Ecațerina — Palatul culturii Brașov, grup dans de caracter — Casa de cultură raională „T. Vladimirescu”-București, Doldor Ștefan — Căminul cultural Nereju — reg. Galați; Mențiune: nu se acordă.

Zestrea

V-amintiți că mindra fată
De Coșbuc incondeiată
Sta adesea cite-un ceas
Cu oglinda la taifas;
Și simțea-i că-i tulburată
După glas:

„Azi am să-ncretez în grindă —
Jos din cui acum, oglindă!
Mama-i dusă-n sat! Cu dorul
Azi e singur puișorul,
Și-am închis ușa la tindă
Cu zăvorul!”

Și cînd era dusă mama,
Fata-și potrivea năframa,
Salba lungă și frumoasă,
Briul impletit în casă...
Cum i-o sta, să-și deie seama,
Ca mireasă!

Fa era la chip voinică,
Dar la zestre subțirică.
Și, pe vremuri, fără stare,
Fata n-avea căutare.
Răminea, cu zestrea mică,
Fată mare!

Cînd venea-n peșit bădița,
Mama deschidea lădița
Și ofta că-i sub lăcăță
Trudă aspră incuiată:

„Asta-i tot ce-am strîns și iată
Ai cheița!”

Astăzi zestrea nu-i povară,
Cum era odinioară.
Dacă are miini măiestre,
Fata azi frumoasă este.
Munca-i cea mai bună zestre,
E-o comoară.

Nimeni nu mai slugărește
Omul pentru el muncește
Rodul, cum e drept și bine,
Întreg lui i se cuvine.
El adună, cînd muncește,
Pentru sine.

Azi codana e deșteaptă;
Stringe zestre după faptă.
Iar cînd mirele apare,
Fata scoate zîmbitoare
Bucuria ce așteaptă
În sertare.

Și cu vorba, pe incetul,
Îi destăinuie secretul:
„Vezi, gospodăria toată
Ban cu ban e adunată.
O păstrez la C.F.C. și iată
Și libretul!”

I. BERG

CÎND E REVELIONUL ?

Intrucît în Dicționarul Enciclopedic Român (vol. IV, Q—Z) nu există o definiție a cuvîntului Revelion, recent s-a întrunit o comisie formată din cîțiva specialiști pentru a stabili ce semnifică în fond și la urma urmei acest cuvînt.

Primul a luat cuvîntul președintele comisiei :

— După cum se știe, Revelionul este noaptea de dinaintea primei zile a unui nou an și se sărbătorește o dată la 365 de zile,

între 31 decembrie și 1 ianuarie.

— Ceea ce a spus președintele, e numai pe jumătate adevărat : că Revelionul trebuie sărbătorit după 365 de zile. Dar de ce tocmai în noaptea de 31 decembrie ? De ce trebuie să respectăm niște șabloane învechite. Eu, de pildă, am făcut 365 de zile-muncă încă din august. Și iată că am fost nevoit să mai aștept patru luni ca să serbez Revelionul. Cred că nu e just. Fiecare să-l facă la timpul potrivit.

— Foarte bine, a intervenit un alt specialist. Eu anul ăsta am avut mai multe Revelioane. În fond ce faci de Revelion ? Stai de seara pînă dimineața, măninci, bei, te distrezi. Deci, cînd am fost cu Mitică la bufet și am băut pînă s-a crăpat de ziuă, care va să zică se numește că am făcut Revelionul, una la mînă. Cînd Leana mi-a născut al treilea băiat m-am distrat de nici n-am știut cînd a răsărit soarele. Deci două la mînă. Cînd a fost cu sărbătoarea recol-

tei — trei la mînă. Sau cînd a venit cumnatul de la oraș — patru la mînă. De fapt, dacă ar fi să înșir toate Revelioanele mi-ar mai trebui niște degete, că vin e destul.

— Păi dacă ar fi să ne luăm după tovarășu' unde am ajunge ? Să ne pierdem nopțile ? De aceea propun ca Revelionul să fie sărbătorit o singură dată pe an — și asta e încă prea mult — și în orice caz nu noaptea, tovarăși ! Noaptea e făcută pentru

somn. Eu propun să începem Revelionul la 8 dimineață și pe înserat să se ducă fiecare la culcare. În felul acesta ne vom lungi viața cu mai multe Revelioane.

Discuția a durat mai multe zile. La sfîrșit ne-am adresat președintelui pentru a afla concluziile. Domnia sa ne-a declarat : „Revelionul... este... atunci cînd...”

Și a adormit !

ANDREI CROTORU

UMOR

O microfabulă...

Iepurele, cît o iotă,
Ura ursului din grotă ;
— La mulți ani măi frățioare...
(Zicea ani de... hibernare !)

PĂRERI
DESPRE
ANUL 1968

AN BISECT

PĂRERILE SÎNT ÎN DREAPTA. ADICĂ ▶▶ AICI

CUM AR ZICE SORCOVA...

Un lingușitor

Sorcova,
Vesela,
Făcută de mina mea
Pentru dumneavoastră-anume
(Că un șef am eu pe lume !)
Cu boboci de catifea
Să nu zgîrîie, cumva,
Cînd vă sorcovesc cu ea :
Să trăiți,
Să înfloriți
Și în funcții să suiți
Fi'ndcă om ca dumneavoastră
Nu există-n schema noastră
Și soție-așa sublimă
Să n-am parte eu de... primă
De se află (v-o spun drept !)
Iar copil așa deștept
N-a mai fost din buni-străbuni
(Deși n-are nici trei luni !)
Ca-ncheiere la urare,
(Să n-am parte de-avansare !)
Visul meu a fost să vă
Zic această sorcovă
Și acum, de Anul Nou,
Uite, v-o și fac cadou !

Un risipitor

Sorcova,
Vesela,
Ia cu tata de colea,
(Că nu dau din punga mea !)
Cîte-un smoc
De busuioc,
Cîte-un fir
De trandafir,
Ia-o chiar întreagă
Praful să s-aleagă,
Fi'ndcă-n magazie
Mai am încă o mie
C-am avut în plan
La sfîrșit de an
Bănișori cinstiți
Și necheltuiți
Și-am luat pe toți
(Și pentru nepoți !)
Sorcove,
Vesele,
Ca merii,
Ca perii,
Să vadă poporul
Că iubesc... folclorul
Și că nu mă uit la bani,
La anul și la mulți ani !

STELIAN FILIP

Optimistul :

Va fi un an... mare

Elevul :

An bisect este acela care are o zi de școală în plus

Sportivul :

S-a stabilit că anul acesta e an bisect pentru că se ține Olimpiada

Tinărul :

Mă bucur pentru că vom avea o „Joie a tineretului“ în plus

Femeile :

— Și cînd te gîndești, dragă, că o să primim mărțișoarele cu o zi mai tîrziu...

Unul care s-a născut la 29.II.1896 :

În sfîrșit anul acesta o să-mi serbez și eu majoratul.

Ce așteaptă cititorii de la ziua de 29 februarie :

Albina Nr. 1053

VL. PANĂ

— Ce să mai chemi veterinarul ?
Știu eu o rețetă grozavă !!!
Desen de T. PALL

RĂVAȘE

Unor directori de cămine culturale

Iarnă, ger și fulguală !
Și afară-i minus zece.
D-aia, munca culturală,
Gredem noi, vă lasă rece.

Unor echipe de dansuri

UȘi azi joacă ei cu foc
Tot bătuta. Dar pe loc...

Unui superstițios

Ai și tu, de mic, o boală !
Fugi cînd vezi căldarea goală
Superstiția-i deci de vină
Că te-straie sticle... stînă !

Unui vorbă lung

„Vorba lungă“ e pe cine
Știe să vorbească în vorbă
Că e un om de seamă,
Că e un om de seamă...

— Nene, te sorcovesc ?
— Nu mă ! Asta-i treaba nevesti-
mi !!!

Desen de V. VASILIU

TOT RĂVAȘE

Unui băutor

În anul care ia sfîrșit
Tu ești cu planu-n deficit,
Dar bei de-o lună și mai bine
În contul anului ce vine.

Unei îngîmfate

La Periniță ai rămas
Nesărutată. Știm pricina !
Nu-ți ajungea pînă la nas
Bîci ce prăjina !

...și încă o microfabulă

Leul, fără predictor
Le urea supărilor !
— La mulți ani să știți că eu
Sînt, am fost și rîmă !
F. GEORGE

Am rîvîrit : I. AVIAN,
FLOREN BONDĂRĂSCU
& T. D. POPA